

მწვანე ალტერნატივას შენიშვნები და კომენტარები

საქართველოს ენერგეტიკული პოლიტიკისა და მისი დანართის -
ენერგეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის
სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების ანგარიშზე

18 დეკემბერი, 2023 წ.

2023 წლის 8 ნოემბერს საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ გამოაქვეყნა საქართველოს ენერგეტიკული პოლიტიკისა და მისი დანართის - ენერგეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების (სგშ) ანგარიშის სამუშაო ვერსია. გეგმა მომზადდა ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს მიერ გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროსთან თანამშრომლობით.

მწვანე ალტერნატივა წარმოგიდგენთ განახლებულ შენიშვნებს სტრატეგიულ გარემოსდაცვით შეფასების ანგარიშზე.

ზოგადი შენიშვნა - განახლებული მონაცემების საჭიროება

საქართველოს ენერგეტიკისა და კლიმატის ინტეგრირებული გეგმა აგებულია იმ დაშვებით, რომ 2030 წლისთვის საქართველოში ენერჯის მოხმარება მნიშვნელოვნად უნდა გაიზარდოს, რაც განპირობებული იქნება მშპ-სა და საოჯახო მეურნეობების რაოდენობის ზრდით. ამასთან ძირითადი აქცენტი კეთდება ელექტროენერგეტიკის სექტორზე, სადაც არსებული დოკუმენტის მიხედვით, მოხმარება გაიზარდება და მიაღწევს 15500 გიგავატსაათს. შესაბამისად, ყველა სცენარი ითვალისწინებს დამატებითი გენერაციის ობიექტების მშენებლობას. მიუხედავად იმისა რომ NECP-ს ყველაზე პრიორიტეტული მიმართულება ენერგოეფექტურობაა, ამ მიმართულებით განსაზღვრული მიზნობრივი მაჩვენებლები საკმაოდ მოკრძალებულია და მიმართულია არა პირველადი და საბოლოო მოხმარების შემცირებაზე, არამედ ე.წ. „პროგნოზირებული“ ზრდის პერბილებაზე.

სამწუხაროდ, წარმოდგენილი სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების დოკუმენტს მოცემულობად აქვს მიღებული NECP-ში გაკეთებული მოძველებულ დაშვებები, რაც განსახილველად წარმოდგენილი დოკუმენტის სერიოზული ნაკლოვანებაა. მაგალითად, ელექტროენერგეტიკული ბაზრის ოპერატორის მონაცემებით, 2023 წელს (იანვარი-ნოემბერი) ელექტროენერჯის მოხმარება საქართველოში 2022 წლის ანალოგიურ პერიოდთან შედარებით, შემცირდა 1 მლრდ კვტ.სთ-ზე მეტით, აფხაზეთის მოხმარების ჩათვლით (12.920 მლრდ- კვტ.სთ-დან 11.851 მლრდ-მდე) და პროცესი გრძელდება. დოკუმენტში კი არ არის წარმოდგენილი ელექტროენერგეტიკის სექტორში მიმდინარე ტენდენციები: კრიპტომინინგის სექტორში მიმდინარე ცვლილებები; სახურავების მზის სადგურების განვითარების საკმაოდ მზარდი პროცესი (60 მგვტ საერთო

თბილისი, 0179, საქართველო
ფალიაშვილის ქ. 39b, IV სართ.
ტელეფონი: (995 32) 222 38 74
ელ. ფოსტა: greenalt@greenalt.org
ვებ-გვერდი: www.greenalt.org

ს.ს.ი.პ. გარემოს ეროვნული
სააგენტო
-19- 12 2023წ.
№ 12505

სიმძლავრით¹); სახელმწიფო დახმარების გარეშე მიმდინარე ენერგოეფექტური ღონისძიებები როგორც მოსახლეობაში, ისე საწარმოებსა და ქალაქების დონეზე (მაგ. გარე განათების შეცვლის პროცესი).

სამაგიეროდ, წარმოდგენილი სცენარები ეფუძნება მცდარ დაშვებას, რომ ენერჯის მოხმარება იზრდება და საჭიროა დამატებითი გენერაციის ობიექტების მშენებლობა. შედეგად, NECP-ში განსაზღვრული პროექციები ქმნის არასწორი გადაწყვეტილებების მიღების საფუძველს. მიგვაჩნია, რომ სგმ ანგარიშმა მკაფიოდ უნდა გაუსვას ხაზი NECP-ში წარმოდგენილი ინფორმაციის განახლების საჭიროებას, რასაც უნდა დაეფუძნოს ალტერნატიული სცენარები.

მესამე სცენარი - „პირველი ალტერნატიული სცენარი - ქარის ენერჯის უპირატესი გამოყენება“

სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების დოკუმენტის მტკიცებით, „ენერჯეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის დოკუმენტს დაემატა ალტერნატიული სცენარების თავი, რომელშიც წარმოდგენილია სამინისტროს მიერ შემოთავაზებული ალტერნატიული სცენარების განხილვა და დასაბუთება. ეს სცენარებია: ენერჯეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის სცენარი, ინერციული (business as usual) სცენარი, პირველი ალტერნატიული სცენარი - მარეგულირებელი 21 ჰიდროელექტროსადგურების ნაცვლად, ქარის ენერჯის უპირატესი გამოყენების სცენარი და მეორე ალტერნატიული სცენარი - მარეგულირებელი ჰიდროელექტროსადგურების ნაცვლად, თბოელექტროსადგურების მშენებლობა“.

სინამდვილეში, NECP-ში გაანალიზდა მხოლოდ ორი სცენარი TIMES (The Integrated MARKAL-EFOM System) მოდელირების პროგრამის საშუალებით, რომელიც გამოიყენება გრძელვადიანი ენერჯეტიკული სცენარების შესადგენად: ენერჯეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის სცენარი და ე.წ. ინერციული (business as usual) სცენარი. რაც შეეხება დანარჩენ ორ სცენარს NECP-ში წარმოდგენილია მხოლოდ თითო გვერდიანი აღწერა, თუ რატომ არის მიუღებელი აღნიშნული სცენარები. სამწუხაროდ არც სტრატეგიულ გარემოსდაცვით შეფასების დოკუმენტში და არც NECP-ის სამუშაო ვერსიაში, დეტალური გათვლები გაკეთებული არ არის.

მესამე სცენარი - „პირველი ალტერნატიული სცენარი - ქარის ენერჯის უპირატესი გამოყენება“

გაუგებარია ამ ალტერნატივაში წარმოდგენილი სცენარის შინაარსი. ინფორმაცია იმგვარად არის წარმოდგენილი, თითქოს ქვეყანას გენერაციის ობიექტები არ აქვს და მხოლოდ ახლა იწყება ქარის ენერჯეტიკის განვითარება, რისთვისაც საჭიროა დამატებითი სიმძლავრეები დასაბალანსებლად. რჩება განცდა, რომ მოთხოვნის დასაკმაყოფილებლად, მართლაც საჭიროა გენერაციის დივერსიფიკაცია მარეგულირებელი სადგურებით. შესაბამისად, წარმოდგენილი სცენარი ვერაფრით ჩაითვლება სრულფასოვან ალტერნატივად, რადგან ცალმხრივად არის წარმოდგენილი ინფორმაცია. აუცილებელია, აღნიშნული სცენარი გაანალიზდეს TIMES მოდელში ქვეყანაში არსებული სხვა გენერაციის ობიექტებთან ერთად და ეკონომიკური, სოციალური და გარემოსდაცვითი თვალსაზრისით შედარდეს უპირატესად მიჩნეულ NECP სცენართან. რაც შეეხება ამ ალტერნატივის შინაარსობრივ ნაწილს, „სცენარში“ გაკეთებულია წინააღმდეგობრივი და მცდარი ჩანაწერები.

¹ ეს მონაცემები დადასტურებულია თავად ეკონომიკის სამინისტროს მიერ საჯარო განხილვის დროს;

დოკუმენტის მტკიცებით, 2030 წლისთვის რეგულირების სისტემის უზრუნველყოფის გარეშე, შეუძლებელია 750 მგვტ-ზე მეტი ქარის ელექტროსადგურების სიმძლავრის ქსელში ინტეგრირება, რისთვისაც საჭიროა 4 საათის ტევადობის, მინიმუმ 150 მგვტ სიმძლავრის მქონე ენერჯის შემნახველი ტექნოლოგია, რის გამოც, ეს ალტერნატივა გამოირიცხა. მეორეს მხრივ კი, 2024-2025 წლების კლიმატის სამოქმედო გეგმით გათვალისწინებულია უფრო მძლავრი 200 მეგავატი სიმძლავრის BESS სისტემის მონტაჟი 2026 წლამდე, რაც NECP-ში განსაზღვრული საერთოდ არაა.

გამოწვევად არის შერაცხული შემნახველი ტექნოლოგიების ღირებულება და ექსპლუატაციის ვადა, რაც დოკუმენტის მტკიცებით, „ტექნოლოგიის ხარჯთეფექტიანობას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს“, თუმცა კლიმატის სამოქმედო გეგმით, 125 მილიონი აშშ დოლარია გამოყოფილი 200 მეგავატის სიმძლავრის ბატარეის დასაყენებლად. სცენარში სერიოზულ ნაკლოვანებად განიხილება ბატარეის ექსპლუატაციის ვადა (10-15 წელიწადი) მარეგულირებელ ჰესებთან შედარებით (100 წელიწადი), თუმცა ანგარიშის ავტორებს რატომღაც გამორჩათ, ესენებინათ, რომ 15 წლის შემდეგ ბატარეების სასარგებლო „მოცულობა“ კი არ ნულდება, არამედ მცირდება მხოლოდ 40%-ით. შესაბამისად, დროში გაწერილი სათანადო ღონისძიებებით (განახლება, ტექნოლოგიური გაუმჯობესება ა.შ.) ბატარეის ფუნქციონირება საკმაოდ ხანგრძლივად არის შესაძლებელი. ამასთან აუცილებლად უნდა შედარდეს ამ ტექნოლოგიის ტექნიკური მომსახურების ხარჯები ჰესების ტექნიკური რეაბილიტაციასთან, რათა ნათელი წარმოდგენა შეგვექმნას მომსახურების ხარჯებზე (ენგურჰესი, შუახევი ჰესი).

უპირატესი სცენარი - ენერგეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმის (NECP) სცენარი

უპირატესად მიჩნეული ალტერნატიული სცენარი გულისხმობს 237 მგვტ საერთო დადგმული სიმძლავრის მოდინებაზე მომუშავე ჰიდროელექტროსადგურების, 430 მგვტ მარეგულირებელი ჰესების, 547 მგვტ მზის, 750 მგვტ ქარის და 500 მგვტ გაზზე მომუშავე თბოელექტროსადგურების აშენებას და გაშვებას 2030 წლისთვის. ეს სცენარი წარმოადგენს სტრატეგიული დოკუმენტით რეკომენდებულ ალტერნატიულ სცენარს ეროვნული ენერგეტიკული პოლიტიკით განსაზღვრული მიზნების მისაღწევად.

ამ ღონისძიებების გარდა, 2024-2025 წლების განახლებული კლიმატის სამოქმედო გეგმით დამატებით გათვალისწინებულია 200 მეგავატი სიმძლავრის ბატარეების ტექნოლოგიის დაყენება, რაც ამ სცენარით გამოირიცხა. ამასთან, გაუმჯობესების, დასაბუთების გარეშე, კვლავ ჰიდროელექტროსადგურებზე აქცენტის გაკეთება 2030 წლამდე, მითუმეტეს პრაქტიკულად გამორიცხებულია 430 მეგავატის სიმძლავრის ნამახვანის აშენება 2030 წლამდე. კითხვებს ბალებს ამდენი გენერაციის ობიექტის საჭიროების საკითხიც.

ეს წინააღმდეგობრივი ჩანაწერები კიდევ ერთხელ მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ NECP-ში აუცილებელია სათანადოდ განისაზღვროს და გაანალიზდეს ალტერნატიული სცენარები. ამასთან დაკავშირებით, სტრატეგიულ გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიშში უნდა გაკეთდეს მკაფიო ჩანაწერი და დოკუმენტი დაბრუნდეს გადასამუშავებლად.

აქცენტი კვლავ ჰიდროელექტროსადგურებზე

არსებული პროგნოზებით, საქართველოში, ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე მოსალოდნელია საშუალო ტემპერატურის 2041-2070 წლებისთვის 1.6°C-3.0°C-ით, ხოლო 2100 წლისთვის 2.1°C-3.7°C-ით ზრდა

1971–2000 წლების საბაზისო პერიოდთან შედარებით². უფრო პესიმისტური პროგნოზია გაკეთებული 2021 წელს აზიის განვითარების ბანკისა და მსოფლიო ბანკის ექსპერტების მიერ მომზადებულ საქართველოს კლიმატური რისკების პროფილში და 2090 წლისთვის საშუალო ტემპერატურის ზრდას 1.4°C-4.9°C ფარგლებში ვარაუდობს, 1986-2005 საბაზისო წლებთან შედარებით³.

კვლევის მიხედვით, საქართველოს მდინარეებში წყლის ნაკადის შემცირება მოსალოდნელია ზაფხულის თვეებში და ემთხვევა ენერჯიაზე პიკურ მოთხოვნას, რომელიც ძირითადად კმაყოფილდება ჰიდროგენერაციით. პირველადი შეფასებით, მაგალითად, მდინარეებში ალაზანსა და ხრამ-დებელაში მოსალოდნელია წყლის ნაკადის შემცირება 30%-55%-მდე 21 საუკუნის ბოლოსთვის. კვლევაში დამატებით საფრთხეებად ხაზგასმულია კლიმატის ცვლილების გამო, მეწყერების გააქტიურების რისკებიც, განსაკუთრებით, საკვანძო ენერგოინფრასტრუქტურის სიახლოვეს.

აღნიშნულის ფონზე, კიდევ უფრო გაუგებარია, რატომ არ კეთდება აქცენტი სტრატეგიულ გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიშში ამ საფრთხეებზე და რატომ არ არის ახსნილი, რა ამოცანების გადაჭრა იგეგმება მოდინებაზე მომუშავე ჰესების აშენებით ქვეყნის ენერგოსისტემისთვის.

მიგვაჩნია, რომ სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასებაში წარმოდგენილი უნდა ყოფილიყო NECP-ში განსაზღვრული ჰიდროელექტროსადგურების პროექტებთან დაკავშირებული საფრთხეები და შეფასებები ენერგეტიკულ, ეკონომიკურ, გარემოსდაცვით, კლიმატის ცვლილების და სოციალურ ჭრილში მათი საჭიროების დასადგენად: რამდენად უზრუნველყოფს ეს პროექტები გენერაციის დივერსიფიკაციას, რა პოტენციალი არსებობს ენერგოეფექტური ღონისძიებებით მოხმარების შემცირების (ვარჯარას და ფლუროსცენტული ნათურების აკრძალვა, გარე განათების ენერგოეფექტური ლედ ნათურებით ჩანაცვლების ხელშეწყობა, ფინანსური მხარდაჭერა მოწყვლადი მოსახლეობისთვის ენერგოეფექტური მოწყობილობების შესაძენად ა.შ.). შესაბამისად, მნიშვნელოვანია, რომ დოკუმენტში ხაზი გაესვას ამ მიმართულებით დამატებითი კვლევების ჩატარების საჭიროებაზე და რეალისტური სცენარის აუცილებლობაზე. რომლის შესრულება რეალისტურია და საგრძნობი ეფექტის მიღება შეიძლება 2030 წლამდე მოხმარების შემცირების მიმართულებით, რისი ტენდენცია სახეუცა.

ენერგოეფექტურობა

სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების ანგარიშის თანახმად, „ენერგეტიკისა და კლიმატის ეროვნული ინტეგრირებული გეგმა განსაზღვრავს ღონისძიებებს შენობებისა და სამრეწველო და ტრანსპორტის სექტორების, აგრეთვე ბუნებრივი გაზისა და ელექტროენერჯიის წარმოებისა და გადაცემის ინფრასტრუქტურის ენერგოეფექტურობის გასაუმჯობესებლად. ენერგეტიკისა და კლიმატის ეროვნულ ინტეგრირებულ გეგმაში შემოთავაზებული ენერგოეფექტურობის ღონისძიებების განხორციელების შედეგად ქვეყანაში მოსალოდნელია ელექტროენერჯიაზე მოთხოვნის ყოველწლიურად 2.0-2.5%-ით ზრდა.“

ევროკავშირის შესაბამისი დირექტივის მიხედვით, ენერგოეფექტურობა წარმოადგენს მოთხოვნის მართვის საკვანძო მიმართულებას და განიხილება როგორც „ენერჯიის წარმოების შესაძლებლობა“. ევროკავშირში ენერგოეფექტურობის ღონისძიებებით დაგეგმა როგორც პირველადი, ისე საბოლოო ენერჯიის მოხმარებაზე მოთხოვნის შემცირება. ენერგოეფექტურობა ანაცვლებს ახალი გენერაციის ობიექტების მშენებლობაზე გასაწევ ძვირ ინვესტიციებს, ამცირებს წიაღისეულ საწვავზე

² საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროსთან თანამშრომლობით, Georgia's Environmental Outlook (GEO)-ის მიერ, 2021 წელს მომზადებული ანგარიში

³ <https://www.adb.org/publications/climate-risk-country-profile-georgia>

დამოკიდებულებას და ზრდის მიწოდების უსაფრთხოებას⁴. ენერგოეფექტურობა წარმოდგენილ დოკუმენტში თითქოსდა ენერგოპოლიტიკის ერთ-ერთ ძირითად მიმართულებად არის მოხსენიებული დოკუმენტებში, თუმცა შინაარსობრივად, საკანონმდებლო ბაზის ეტაპობრივი მოწესრიგებისა და ევროკავშირთან „დაახლოების“ დაპირების გარდა, რეალურად, დროში გაწერილი კონკრეტული ქმედებები, რომელიც უზრუნველყოფდა როგორც პირველადი, ისე საბოლოო ენერჯის მოხმარების შემცირებას, არ არის განსაზღვრული. არ არის წარმოდგენილი კონკრეტული, დროში გაწერილი, ფინანსურად და არაფინანსურად მხარდაჭერილი ღონისძიებები. ენერგოეფექტურობა შემოიფარგლება მხოლოდ ე.წ. „ენერჯის მოხმარების ოპტიმიზაციით“. ენერჯის მოხმარების ოპტიმიზაცია კი, დოკუმენტის თანახმად, გულისხმობს ენერგომოხმარების „მოსალოდნელი ზრდის მაჩვენებლის“ შემცირებას და არა არსებული მოხმარების შემცირებას.

დოკუმენტში ენერგოეფექტურობა არ განიხილება როგორც გამჭოლი ღონისძიება, რომელსაც აქვს გავლენა არამხოლოდ ელექტროენერჯეტიკაზე, არამედ ეკონომიკისა და ენერჯეტიკის ყველა სექტორზე. ენერგოპოლიტიკის დოკუმენტში, ენერგოეფექტური ღონისძიებების განხორციელების „მთავარ დაბრკოლებად“ არის მიჩნეული სათანადო სახელმწიფო დაფინანსების არარსებობა და ბიუჯეტური სახსრების სიმწირე. თუმცა ავტორებს გამოჩნათ ესეუბნებინათ, რომ იმავე „მწირ“ ბიუჯეტში გაწერილია მილიარდ ლარზე მეტი დაფინანსება გადამცემი და სხვა ენერგობიექტების მშენებლობისთვის მხოლოდ.. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, აუცილებელია, რომ სტრატეგიული შეფასების დროს ძირითადი აქცენტი გაკეთებულიყო ენერგოეფექტურობაზე, როგორც გამჭოლ მიმართულებაზე, ამბიციური გაზომვადი მიზნებით, დროში გაწერილი ქმედებებითა და სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ამ ღონისძიებების უზრუნველყოფის ფინანსური რესურსებით. მხოლოდ ასე არის შესაძლებელი საქართველოს ენერგოუსაფრთხოების უფრო მაღალი ხარისხის მიღწევა.

სახურავეების მზის სადგურები და აქტიური მომხმარებლები

მზის პოტენციალის ასათვისებლად, გეგმაში საერთოდ არაა ნახსენები სახურავეების მზის სადგურები, რომელიც საკმაოდ მიზიდველ მიმართულებად გადაიქცა ბოლო წლებში. ნეტო აღრიცხვის ჩართვიდან დღემდე უკვე 60 მეგავატამდე სიმძლავრეა ჩართული ქსელში (ეკონომიკის სამინისტროს პასუხი). შესაბამისად, უცნაურია, რომ ასეთი მზარდი სექტორი საერთოდ ვერ მოხვდა NECP-ში. ინდივიდუალური მზის გენერაცია და მომხმარებლების აქტიურ მომხმარებლებად გარდაქმნა (Prosumer) ენერგოუსაფრთხოების ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულებაა ევროკავშირის წევრ სახელმწიფოებში და ხელს უწყობს სისტემის განტვირთვას და მედეგობის ზრდას.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, მიგვაჩნია, რომ ეს მიმართულება უნდა დაემატოს სამოქმედო გეგმას, ხოლო სამიზნე მაჩვენებელი განისაზღვროს ამ სფეროში მოქმედ კომპანიებთან კონსულტაციის საფუძველზე. ამასთან წარმოდგენილი უნდა იყოს ხელშეწყობი ღონისძიებები ამ სექტორის კიდევ უფრო განვითარებისთვის და უნდა შეფასდეს ამ სექტორის ზემოქმედება ენერჯის მოხმარების სტრუქტურაზე.

დეკარბონიზაცია და მასთან დაკავსირებული პრობლემური საკითხები

NECP-ის თანახმად, დეკარბონიზაციის მიმართულების ერთ-ერთი ძირითადი მიზანია (მიზანი 1.5) ენერჯის საბოლოო მოხმარებაში, განახლებადი ენერჯის წყაროებიდან მიღებული ენერჯის წილის გაზრდა (სამიზნე 27,4% 2030 წლისთვის). დეკარბონიზაცია, სადაც ძირითადი აქცენტი უნდა გაკეთდეს სუფთა ინდუსტრიის განვითარების ხელშეწყობაზე, რაც გულისხმობს ქვანახშირის, გაზის და

⁴https://energy.ec.europa.eu/topics/energy_efficiency/energy_efficiency_targets_directive_and_rules/energy_efficiency_first_principle_en

ნავთობის ჩანაცვლებას საწარმოო პროცესებში, ინდუსტრიების ტექნოლოგიურ გადაიარაღებას და კონკურენტუნარიანობის გაზრდას, ეს საკითხი სათანადოდ განხილულიც კი არ არის ენერგოპოლიტიკისა და NECP-ს სამუშაო ვერსიებშიც.

ევროკავშირის შემთხვევაში, განახლებადი ენერჯები მართლაც განიხილება ენერგოსაფრთხოების ამალღების ერთ-ერთ საკვანძო მიმართულებად, თუმცა ძირითადად აქცენტი კეთდება ქარის და მზის ენერჯებზე, ახალ ტექნოლოგიებზე, რითიც შესაძლებელია წიაღისეული საწვავის ჩანაცვლება იაფი ელექტროენერჯით, განსაკუთრებით ტრანსპორტსა და ინდუსტრიულ სექტორებში, ემისიების შემცირება ა.შ. ჩვენს შემთხვევაში კი, ამ მიმართულებით შეფასებაც კი არ არის გაკეთებული, როგორ უნდა ჩანაცვლოს მაგალითად, ჰიდროელექტროსადგურებმა იმპორტირებული ენერჯია, როდესაც დეფიციტურ პერიოდებში ჰესების კონტრიბუცია მინიმალურია.

უფრო მეტიც, ენერგოპოლიტიკის დოკუმენტებში ბუნებრივი გაზის, ნავთობისა და ქვანახშირის პოტენციური რესურსების ძებნა-ძიებისა და რაციონალური ათვისების მაქსიმალური ხელშეწყობას ითვალისწინებს, რათა ენერჯიაზე მოთხოვნილება დაკმაყოფილდეს იმპორტირებული ენერჯის ეტაპობრივი ჩანაცვლებით საკუთარი ენერჯეტიკული რესურსებით. NECP არათუ ემისიების შემცირებას, არამედ პირიქით, მის გაზრდას გეგმავს და ერთ-ერთ მიზნად, დამატებით 500 მეგავატი სიმძლავრის თბოელექტროსადგურის მშენებლობა განსაზღვრა, რომელმაც სხვა სადგურების მსგავსად, უნდა იმუშაოს იმპორტირებულ ბუნებრივ აირზე. შესაბამისად, ეს აქტივობა ეწინააღმდეგება ენერგოპოლიტიკის გაცხადებულ მიზანს იმპორტირებულ საწვავზე დამოკიდებულების შემცირების თაობაზე, რომ აღარაფერი ვთქვათ ემისიების შემცირებაზე.

შესაბამისად, გაუგებარია, რატომ კეთდება აქცენტი კიდევ უფრო მეტ წიაღისეულ საწვავის მოხმარებაზე ყოველგვარი ხარ-სარგებლიანობის ანალიზის გარეშე, მაშინ როდესაც არსებობს საფრთხე, რომ ეს ინვესტიციები შესაძლოა გადაიქცეს ე.წ. „Stranded“ აქტივებად.

არ არის წარმოდგენილი არც გაზსაცავის სავარაუდო ტექნიკური და ფინანსური პარამეტრები, მათ შორის, ხარჯ-სარგებლიანობის ანალიზი და არაა განმარტებული გაზსაცავის ამ დრომდე არ ამუშავების მიზეზებიც.

ენერგოსაფრთხოება და ახალი თბოსადგურები

კითხვებს ბადებს დოკუმენტში გაკეთებული ჩანაწერი თბოსადგურებთან დაკავშირებით. საქართველოს ენერჯეტიკული უსაფრთხოების ასამაღლებლად „იგეგმება სისტემაში მაღალი ეფექტიანობის კომბინირებული ციკლის გაზის ტურბინიანი თბოელექტროსადგურებით არსებული, მოძველებული თბოსადგურების ჩანაცვლება“. საინტერესოა, კერძოდ, რომელი მაღალი ეფექტიანობის აგრეგატებით იგეგმება მოძველებული თბოსადგურების ჩანაცვლება, ვინაიდან როგორც საქართველოს გენერაციის საშუალოვადიანი და გრძელვადიანი აღეკვამტურობის (2021-2035) გეგმით ირკვევა, არსებობს ჩვენს სისტემაში ახლადამუშავებულ აგრეგატებზე უკეთესი თანამედროვე ვერსიებიც: „საქართველოში არსებულ თბოსადგურებს საკმაოდ მოუქნელი და მდორედ მომუშავე აგრეგატები აქვთ. გამონაკლისად შეიძლება ჩაითვალოს კომბინირებული ციკლის თბოელექტრო სადგური, რომელსაც შეუძლია სიმძლავრის ცვლილება 180 მგვტ-იდან 230 მგვტ-მდე, თუმცა მისი გაშვება/გაჩერება დაშვებულია წელიწადში მხოლოდ 4-ჯერ. აღნიშნულ სადგურთან შედარებით თანამედროვე აგრეგატები ბევრად უფრო უკეთეს შედეგს აღწევენ“.სამოქმედო გეგმის მიხედვით, ახალი კომბინირებული გარდაბანი-3 თბოელექტროსადგურის მშენებლობა არის გათვალისწინებული 2026 წლამდე, რომელიც ავტორების მტკიცებით, ხელს შეუწყობს საქართველო-ევროკავშირის ასოცირების შესახებ შეთანხმებასა და მდგრადი განვითარების მიზნების შესრულებას (SDG). კერძოდ, ეს ობიექტი ხელს შეუწყობს შემდეგი მიზნების მიღწევას: SDG 3 (ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა),

SDG 7 (ხელმისაწვდომი და სუფთა ენერჯია); და SDG 11 (ქალაქებისა და დასახლებების მდგრადი განვითარება).

აუცილებელია, გეგმის ავტორებმა ლეტალურად წარმოადგინონ განმარტება და დასაბუთება, კონკრეტულად გაზუხე მომუშავე თბოსადგურები როგორ და რა კუთხით და მიმართულებით იმოქმედებს დადებითად სუფთა და ხელმისაწვდომი ენერჯიის განვითარების თვალსაზრისით. აქვე უნდა გაკეთდეს განმარტება, როგორ უზრუნველყოფს ეს ობიექტები ქვეყნის ენერგოსაფრთხობას, მაშინ როცა ეს სადგური კიდევ უფრო გაზრდის იმპორტირებულ ბუნებრივ აირზე დამოკიდებულებას ან რატომ ვგეგმავთ 200 მეგავატის სიმძლავრის ბატარეას კლიმატის სამოქმედო გეგმაში, თუ NECP-ში მაინც თბოელექტროსადგურები ღაგვჭირდება.

მერების შეთანხმებით აღებული ვალდებულებების ასახვა კლიმატის სამოქმედო გეგმაში

კიდევ ერთი საკითხი რომელიც ასახული უნდა იყოს NECP-ში, ეს არის თვითმმართველი ქალაქების მიერ მერების შეთანხმებით განსაზღვრული მიზნები, ამოცანები და ინდიკატორები, რომელიც უნდა იყოს გადმოტანილი სამოქმედო გეგმის შესაბამის თავებში და შეფასდეს იქ განსაზღვრული აქტივობებით მისაღწევი შედეგები. ჩვენი ინფორმაციით, დაასრულეს ან დასრულების ეტაპზეა შემდეგი მუნიციპალიტეტების სამოქმედო გეგმები (SECAPs): სენაკი, ონი, ბაღდათი, ფოთი, გურჯაანი, ლანჩხუთი, ჩოხატაური, დუშეთი, მცხეთა, ყაზბეგი, თელავი, სიღნაღი, ყვარელი და დედოფლისწყარო. ამასთან ქ. თბილისს აქვს მობილობის სამოქმედო გეგმაც.

დასკვნა

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მიგვაჩნია, რომ სტრატეგიული ზემოქმედების შეფასების ანგარიშში უარყოფითად უნდა შეფასდეს NECP-ში წარმოდგენილი სცენარები, თავიდან მოეთხოვოს სამინისტროს მინიმუმ ერთი დამატებითი სცენარის წარმოდგენა, რომელიც არ იქნება ორიენტირებული ჰიდროელექტროსადგურების მშენებლობაზე, პრიორიტეტი მიენიჭება ენერგოეფექტურობის უფრო ამბიციურ მიზნებს და მეტად იქნება ფოკუსირებული დეკარბონიზაციაზე 2030-2050 წლებისთვის.

მიგვაჩნია, რომ განსახილველად წარმოდგენილი სტრატეგიული გარემოსდაცვითი შეფასების ანგარიშში უნდა გაკეთდეს მკაფიო რეკომენდაცია წარმოდგენილ დოკუმენტებში გამოტოვებული საკითხების ასახვის და ახალი სცენარების დამუშავების თაობაზე, რომელიც თავსებადი იქნება როგორც საქართველოს მიერ აღებულ საერთაშორისო ვალდებულებებთან, ისე ქვეყნის ენერგოსაფრთხობის მიზნებთან. აღნიშნული რეკომენდაცია მნიშვნელოვანია არამარტო „ვალდებულებების შესრულების გამო“, არამედ იმ გამოწვევების საპასუხოდ, რასაც კლიმატის ცვლილება უქადის საქართველოს.

ეკონომიკის სამინისტრომ აუცილებელია, წარმოადგინოს ახალ სცენარში ყველა ტექნოლოგიური ალტერნატივა (რეაბილიტაცია, მცურავი მზის სადგური, ბატარეები ა.შ.), რომელიც ემსახურება განახლებადი ენერჯიების განვითარებას, ნაკლებად მოწყვლადია კლიმატის ცვლილების მიმართ და შესაბამისად, არ არის ფოკუსირებული ჰესებზე; - პრიორიტეტი უნდა მიენიჭოს ენერგოეფექტურობას, როგორც გამჭოლ მიმართულებას, განისაზღვროს ამბიციური გაზომვადი მიზნები, დროში გაწერილი ქმედებები (თვეებისა და წლების მიხედვით საგზაო რუკა) და გამოიყოს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან ამ ღონისძიებების უზრუნველყოფის სათანადო ფინანსური რესურსები; ნათლად გაიწეროს სექტორების მიხედვით, მიწოდების და ტექნოლოგიური დივერსიფიკაციის შესაძლებლობები;

ამასთან ეკონომიკის სამინისტრომ:

- უნდა განაახლოს მონაცემები NECP-ში და TIMES მოდელში ახლიდან გააკეთოს პროექციები;

- უნდა ჩამოაყალიბოს რეალისტური სცენარები, რომელიც გაანალიზებული იქნება TIMES-ს მოდელში და მხოლოდ ამ შეფასების საფუძველზე განისაზღვროს საუკეთესო სცენარი;
- განმარტოს, როგორ განისაზღვრა საბაზისო სცენარი, რამდენად რეალისტური იყო მისი განხორციელება (რატომ იზრდებოდა მოხმარება ასეთი სისწრაფით), რა აქტივობებს მოიცავდა და რა შეიცვალა უპირატესად მიჩნეულ სცენარში? მაგალითად, რა აქტივობებზე ითქვა უარი საბაზისო სცენართან შედარებით;
- უნდა ჩამოაყალიბოს სამუშაო ჯგუფები ყველა დაინტერესებული მხარის მონაწილეობით, როგორც ეს შეთანხმებული იყო NECP-ს შემუშავების პროცესში.